

U S T A W A

z dnia 9 maja 1919 r.

**w przedmiocie wymiany znaków obiegowych, znajdujących się na
ziemiach polskich.**

Art. 1. Natychmiast po dostarczeniu z drukarni dostatecznej ilości biletów Banku Polskiego, opiewających na złote, jako przyszłą jednostkę pieniężną polską, marki polskie i niemieckie, korony austriacko-węgierskie i ruble rosyjskie carskie mają być zamieniane na złote i na Rentę Polską

4⁰/₀-ową w stosunku, który zostanie określony w oddzielnej ustawie jednocześnie z ustaleniem kursów wymiennych.

Posiadacz pierwszej pożyczki państwowej (asygnaty 1918 r.), nabytej przed 1 lipca 1919 r., przy wymianie posiadanej jeszcze gotowizny, w rozmiarach nie przewyższających sumy przedstawionych jednocześnie asygnat w takiej samej walucie, otrzyma w złotych więcej, niż ten, który przedstawia pieniądze do wymiany bez jednoczesnego przedstawienia asygnat.

Art. 2. Określenie maksymalnej sumy znaków pieniężnych, które będą wymieniane w całości, oraz oznaczenie kursów wymiennych, zarówno dla gotowizny jak i dla zobowiązań, nastąpi drogą oddzielnej ustawy, która zostanie wydana przed rozpoczęciem wymiany. Ustalenie czasu i porządku, w jakim ma się odbywać wymiana, oraz prawo całkowitego lub częściowego wyłączenia z wymiany pieniędzy przywiezionych z zagranicy wbrew ustawie z dn. 11 marca 1919 r., pozostawia się Ministrowi Skarbu, który na mocy niniejszej ustawy może aż do chwili zakończenia czynności wymiennych zawieszać działalność banków, domów bankowych, kantorów wymiany i giełd, a także wydawać rozporządzenia czasowe, dotyczące przyjmowania i zwrotu wkładów bankowych.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do przygotowania świadectw 4⁰/₀ Renty Polskiej w wysokości potrzebnej do wymiany na podstawie niniejszej ustawy, w odcinkach według jego uznania, z kuponami półrocznymi, z których najbliższy ma być płatny 1 lipca 1920 r.

Art. 4. Kupony od 4⁰/₀ Renty Polskiej, wydanej na podstawie niniejszej ustawy, wolne będą od opodatkowania. Rencie Polskiej przyznane zostają wszelkie prawa papierów pupilarnych.

Art. 5. Ustawa z dnia 26 marca 1919 r. (o ostemplowaniu papierowych znaków pieniężnych) w przedmiocie częściowej wymiany papierowych znaków pieniężnych na asygnaty pożyczki państwowej traci, równocześnie z uchwaleniem niniejszej ustawy, moc obowiązującą, zaś w przedmiocie obowiązkowego stemplowania papierowych znaków obiegowych ulega zawieszeniu.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:

I. J. Paderewski

Minister Skarbu:

Karpiński